

מלכים א פרק ג

- (ה) בגבעון נראה ה' אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך:
 (ו) ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה:
 (ז) ועתה ה' אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא:
 (ח) ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב:
 (ט) ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה:
 (י) וייתב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה:
 (יא) ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט:
 (יב) הנה עשיתי כדברייך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחרייך לא יקום כמוך:
 (יג) אז תבאנה שתיים נשים זנות אל המלך ותעמדה לפניו:
 (יד) ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית:
 (טו) ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתיים אנחנו בבית:
 (טז) וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו:
 (יז) ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי:
 (יח) ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי:
 (יט) ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך:
 (כ) ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי:
 (כא) ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך:
 (כב) ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת:
 (כג) ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמתה אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו:
 (כד) ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמתה לא תמיתהו היא אמו:
 (כה) וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט:

בראשית פרק מא

- (ז) ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום:
 (ח) ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה:
 (ט) ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופותר אין אתו ואני שמעתי עליו לאמר תשמע חלום לפתור אתו:
 (י) ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה:
 (יא) וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר:
 (יב) ותבלען השבלים הדקות את שבע השבלים הטבות ואמר אל חרטמים ואין מגיד לי:
 (יג) ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה:
 (יד) שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא:
 (טו) ושבע הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב:
 (טז) הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה:
 (יז) הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים:
 (יח) וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכה כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ:
 (יט) ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד:
 (כ) ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשותו:
 (כא) ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים:
 (כב) יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע:
 (כג) ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו:
 (כד) והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב:
 (כה) וייתב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו:
 (כו) ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו:
 (כז) ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך: